



ת"פ 33572/03/20 - מדינת ישראל נגד מילי - חדרה (91) בע"מ, יורם ברנע

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

ת"פ 33572-03-20 מדינת ישראל נ' מילי - חדרה
(91) בע"מ ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט אסף הראל
מדינת ישראל ע"י ב"כ: י' עטון

המאשימה

נגד

1. מילי - חדרה (91) בע"מ
2. יורם ברנע ע"י ב"כ: עו"ד נ'
פיינבלט ועו"ד מ' באב"ד

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשמת - מילי חדרה (91) בע"מ (להלן - **החברה**) - הורשעה בכך שהתקשרה עם קבלן כח אדם בשם סלמאן חמודה (להלן - **חמודה**) בחוזה לאספקת שירותי כח אדם של עגורנאים. זאת עשתה בחוזה בשנת 2017, מבלי שהוצג לה על ידי חמודה עותק מרשיון המתיר לו לעסוק כקבלן כח אדם לפי חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כח אדם, התשנ"ו - 1996 (להלן - **החוק**). בפועל, סיפק חמודה לחברה במסגרת התקשרות זו שירותי כח אדם של שני עגורנאים בחודשים 1-3/19. הרשעת החברה היתה בעבירה על סעיף 10ב(א) לחוק. הנאשם - יורם ברנע (להלן - **ברנע**) ששימש בתקופה הרלוונטית כמנכ"ל החברה, נושא משרה בה ומנהל פעיל מטעמה - הורשע בעבירה של הפרת חובת הפיקוח בכך שלא עשה כל שניתן למנוע מהחברה את העבירה שעברה. הרשעתו היתה בעבירה על סעיף 21 לחוק.

טיעוני הצדדים

2. המאשימה טוענת, בין היתר, כי מדובר בשני אירועי עבירה ויש לגזור עונש בגין כל עבירה בנפרד. עוד נטען כי החוק נועד למנוע מציאות שבה קבלני כח אדם פועלים ללא רשיון ובכך פוגעים בעובדים; כי מתחם הענישה עומד על טווח שבין 30% ל- 60% מהקנס המירבי; וכי על החברה יש להשית קנס בגובה 8,640 ש"ח המשקף 30% מהקנס המירבי ועל ברנע יש להשית קנס בגובה 29,200 ש"ח המשקף 50% מהקנס המירבי. עוד נטען כי יש לחייב את הנאשמים להתחייב בכתב להימנע מביצוע עבירות דומות במשך שלוש שנים, כאשר גובה התחייבות החברה יעמוד על 14,400 ש"ח וגובה התחייבותו של ברנע יעמוד על 29,200 ש"ח.

3. הנאשמים טענו, בין היתר, כי יש להשית עליהם עונש קנס סמלי בגובה 1,000 ש"ח לכל אחד מהם. נטען עוד כי חמודה לא הועמד לדין פלילי ובכך הופלו הנאשמים לרעה, וכי על בית הדין להתחשב בכך גם לצורך הענישה



במסגרת טענה של הגנה מן הצדק. עוד נטען כי מדובר באירוע אחד; כי הנאשמים נעדרים עבר פלילי; כי ברנע בן 74; וכי החברה פעילה מאז תחילת שנות ה-90 ומספקת פרנסה לעובדים וקבלני משנה רבים.

4. לאחר שנתתי את דעתי לכלל טענות הצדדים שהציגו במסגרת טיעוניהם לעונש, הגעתי למסקנה כי יש להשית על הנאשמים עונש של קנס ומתן התחייבות להימנע מביצוע עבירה, כפי שיפורט להלן.

העבירות בהן הורשעו הנאשמים מהוות אירוע אחד

5. העבירות אותן ביצעו הנאשמים מהוות אירוע אחד ובו מעשה אחד. מספר טעמים למסקנה זו. ראשית, מדובר בשירות שנרכש מאותו קבלן כח אדם ומכח התקשרות חוזית אחת שבין החברה ובין קבלן כח האדם. שנית, השירות שסופק לחברה היה בתחום אחד - שירות כח אדם של מנופאים. שלישית, מדובר בשירות שסופק בתקופה קצרה בחודשים 1-3/19. בנסיבות אלו, קביעת מתחם ענישה הולם ביחס לכל עובד שסיפק את השירות, נראית מלאכותית. לאור זאת, אני קובע כי מדובר בעבירות שהן בגדר אירוע אחד ובו מעשה אחד, שמוצדק לקבוע בגינו מתחם ענישה כולל אחד, באופן שייקח בחשבון את שילוב העבירות (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **חוק העונשין**); ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, פס' 2 לפסק דינו של השופט פוגלמן (29.10.2014); ע"פ (ארצי) 57160-01-14 מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ, פס' 15-17 (8.11.2014) (להלן - **ענין חדוות הורים**); ע"פ (ארצי) 32385-05-14 שמש חי אחזקות בע"מ נ' מדינת ישראל, פס' 24-25 (13.8.2015)).

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות

6. על מנת לקבוע מתחם ענישה הולם, יש ראשית לבחון מהם הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו בעקבות מעשיהם ומחדליהם של הנאשמים, ומהי מידת הפגיעה בהם (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין). העבירה בה הורשעה החברה מיועדת להגן על זכויות העובדים המועסקים על ידי קבלני כח אדם. לצורך עיסוק כקבלן כח אדם, נקבע בחוק מנגנון של רישוי. הרישוי מיועד להבטיח כי בתחום זה יעסקו מי ששומרים על זכויות עובדיהם ומי שמסוגלים, מבחינה כלכלית, לשמור על זכויות אלה (סעיף 3 ו-6 לחוק; עב (ארצי) 11/07 אל אור אילת תפעול ואחזקות בע"מ - מדינת ישראל, פס' 6-7 (11.8.2008)).

7. במחדלה של החברה לפעול בהתאם לחוק ולהתקשר רק עם קבלן כח אדם שיש לו רשיון על פי החוק, ובמחדלו של ברנע לפקח ולעשות כל שניתן למנוע מהחברה לבצע עבירה כזו, פגעו הנאשמים באינטרס להגן על עובדי קבלני כח אדם. לא נטען, וממילא לא הוכח, כי הזכויות של שני העובדים שביצעו את העבודה נפגעו, אולם גם ללא פגיעה בפועל כזו, עדיין נפגע אינטרס מוגן בעצם ביצוע העבירות בהן הורשעו הנאשמים.

הקנס המירבי

8. מכאן אפנה לבחון מהו שיעור הקנס המירבי שניתן להטיל על הנאשמים, לאור העבירות בהן הורשעו. על החברה ניתן להשית קנס מירבי בשיעור של 28,800 ש"ח, בהינתן כי השירות שסופק על ידי קבלן כח האדם היה באמצעות שני עובדים (סעיף 20(ד) לחוק). על ברנע ניתן להשית קנס מירבי בשיעור של 29,200 ש"ח (סעיף 21(א)



לחוק). שיעור הקנס המירבי שניתן להשית על ברנע אינו נגזר מכמות העובדים שבאמצעותם סופק השירות על ידי קבלן כח האדם, שכן החוק לא קובע זאת. אין כל הגיון כי על המבצע המשני של העבירה - הוא ברנע - ניתן יהיה להטיל קנס מירבי גבוה מזה שניתן להטיל על המבצעת העיקרית, היא החברה.

מדיניות הענישה הנהוגה

9. במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לבחון גם מהי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מהסוג בהן הורשעו הנאשמים. במקרה אחר, שבו הודו הנאשמים בעובדות כתב האישום בהסדר טיעון, והורשעו בעבירות זהות לאלה בהן הורשעו הנאשמים כאן, נקבע כי מתחם הענישה יעמוד על טווח שבין 30% ל- 60% מהקנס המירבי (ת"פ (אזורי ת"א) 11901-04-15 **מדינת ישראל נ' ארועים בטרניה בע"מ** (27.5.2017)). במקרה אחר, בו הורשעו - בהסדר טיעון - חברה ונושא משרה בעבירות דומות למקרה כאן, הוטל על חברה עונש בגובה 35% מהקנס המירבי, ועל נושא משרה הוטל עונש בגובה 10% מהקנס המירבי (ת"פ (אזורי ת"א) 14582-08-17 **מדינת ישראל נ' מוסר בסון אילן מודיעין בע"מ** (19.6.2018)).

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

10. מכאן אפנה לבחון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות במקרה דנן. אלו מנויות בסעיף 40 לחוק העונשין. על הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות כבר עמדתי לעיל. על החברה - כמי שהתקשרה בחוזה עם קבלן כח האדם - מוטלת, מבין שני הנאשמים, האחריות העיקרית לוודא כי היא מתקשרת רק עם קבלן כח אדם בעל רשיון לפי החוק. בדיקת קיומו של רשיון כזה היא דבר פשוט, ולא אמורה היתה להיות הצדקה להתקשרות כזו ללא רשיון כאמור. החברה היא זו שהפיקה את התועלת הכלכלית מההתקשרות עם קבלן כח האדם, שכן יש להניח שהתנאים הכלכליים להתקשרות הזו היו טובים יותר מבחינתה לו התקשרה עם קבלן כח אדם בעל רשיון, אשר נדרש לעמוד בתנאים מחמירים יותר. על ברנע מוטלת אחריות שיוויון, של פיקוח על החברה, ואין בינו לבין החברה זהות.

11. נסיבות הקשורות בביצוע העבירות המצדיקות הקלה בעונשם של הנאשמים, מצויות בכך כי מדובר בשירות ססופק לחברה באמצעות כמות מצומצמת של עובדים ולמשך פרק זמן מצומצם יחסית של שלושה חודשים.

12. לא מצאתי ממש בטענת ההגנה מן הצדק שהעלו הנאשמים במסגרת הטיעונים לעונש. טענה זו לא בוססה על ידם כנדרש. מעבר לדרוש, בנוגע לטענת האפליה שהעלו הנאשמים - לפיה חמודה לא הועמד לדין - יש לציין כי המדינה הסבירה בטיעונה כי כן הוגש כתב אישום כנגד חמודה. אשר לטענת הנאשמים כי לא קיבלו לידיהם מסמכים הקשורים לחקירתו של חמודה, הרי עובדת חקירתו של חמודה עלתה כבר בדיון ההוכחות (עמוד 5 לפרוטוקול) והנאשמים לא העלו בפני בית הדין אז, וגם לא בשלב גזירת הדין, בקשה קונקרטית לקבל מסמך כזה או אחר.

מצבם הכלכלי של הנאשמים

13. מאחר ועסקינן במתחם ענישה שעניינו קנס כספי, יש ליתן את הדעת - במסגרת השיקולים לקביעת מתחם הענישה ההולם - למצבם הכלכלי של הנאשמים (סעיף 40 לחוק העונשין). הנאשמים לא העלו טענה כלשהי הנוגעת



למצבם הכלכלי, וגם לא הציגו ראיה בענין זה. לכן, מצבם הכלכלי של הנאשמים לא יהווה שיקול בקביעת מתחם הענישה.

מתחם הענישה ההולם

14. לאחר שנתתי דעתי לכל אלה, אני קובע כי בנוגע לחברה, מתחם הענישה ההולם את האירוע עומד על קנס כספי בטווח שבין 7,200 ש"ח ובין 14,400 ש"ח. הרף העליון של מתחם זה עומד על 50% מהקנס המרבי שניתן היה להשית על החברה. הרף התחתון עומד על שיעור של רבע מהקנס המירבי כאמור (השוו: ענין חדוות הורים, פסקה 23 לפסק הדין).

15. באשר לברנע, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם את האירוע עומד על קנס כספי בטווח שבין 5,800 ש"ח ובין 11,600 ש"ח. הרף העליון של מתחם זה עומד על 40% מהקנס המרבי שניתן היה להשית על ברנע. הרף התחתון עומד על שיעור של 20% מהקנס המירבי כאמור.

העונש שיש להשית על הנאשמים

16. מכאן לגזירת עונשם של הנאשמים (סעיף 40א לחוק העונשין). בשלב זה, יש לתת את הדעת לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות. בראש ובראשונה יש ליתן את הדעת כי לנאשמים אין עבר פלילי. לכך יש להוסיף כי מדובר במי שפעילים עסקית בענף הבניה שנים רבות. נטען שהחברה מספקת עבודה לעובדים וקבלני משנה רבים. בכך תורמים הנאשמים לחברה וכלכלה.

16. לאחר שנתתי את דעתי לכל אלה, אני משית על החברה קנס כספי בגובה 10,000 ש"ח.

17. קנס זה ישולם על ידי החברה בתשלום אחד לא יאוחר מיום 1.9.21. כמו כן תחתום החברה, באמצעות ברנע, על התחייבות - כאמור בסעיף 72 לחוק העונשין - להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה על סעיף 10ב לחוק. גובה ההתחייבות יהיה 7,000 ש"ח. החברה תחתום על התחייבות זו במזכירות בית הדין עד יום 1.9.21, שאם לא כן ניתן יהיה לעצור את ברנע ולהביאו בפני שופט לשם מתן התחייבות זו בשם החברה.

18. אני משית על ברנע קנס כספי בגובה 5,800 ש"ח.

19. קנס זה ישולם על ידי ברנע בתשלום אחד לא יאוחר מיום 1.9.21. כמו כן יחתום ברנע על התחייבות - כאמור בסעיף 72 לחוק העונשין - להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה על סעיף 21 לחוק בהתייחס לסעיף 10ב לחוק. גובה ההתחייבות יהיה 3,000 ש"ח. ברנע יחתום על התחייבות זו במזכירות בית הדין עד יום 1.9.21, שאם לא כן ניתן יהיה לעצרו ולהביאו בפני שופט לשם מתן התחייבות זו.



20. לצדדים מוקנית, תוך 45 ימים מעת שיומצא להם גזר דין זה, זכות לערער על פסק הדין בפני בית הדין הארצי לעבודה בירושלים.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לבאי כח הצדדים.

ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"א, 29 יוני 2021, בהעדר הצדדים.